

ที่ อบ ๐๐๑๙/๐ ๑ ๙๙๑๐

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี
ถนนแจ้งสนิท อบ ๓๔๐๐๐

๓๐ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง บทความกฎหมายนำรัฐ

เรียน พัฒนาการอำเภอ ทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย บทความ

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับแจ้งจากกรมการพัฒนาชุมชน เรื่อง “เมื่อคู่สัญญาไม่ยินยอมกับข้อความที่แก้ไขในภายหลัง” โดยสำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ได้ดำเนินการจัดทำและเรียบเรียงความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมาย คำพิพากษา ข้อสังเกต ข้อควรระมัดระวัง เกี่ยวกับการทำนิติกรรม และในการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ขึ้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาเป็นความรู้และถือเป็นข้อปฏิบัติ

ในการนี้ จึงขอให้สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ตามโอกาส และช่องทางต่างๆ ตามที่เห็นสมควรต่อไป โดยสามารถดาวน์โหลดบทความ ได้ที่เว็บไซต์ www.womenfund.in.th หัวข้อ “สื่อเผยแพร่” รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิสดาร ประดา)

พัฒนาการจังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มงานประสานและสนับสนุนการบริหารงานพัฒนาชุมชน

โทร. ๐ - ๔๕๓๔ - ๔๖๒๘

โทรสาร ๐ - ๔๕๓๔ - ๔๖๒๘

“เมื่อคู่สัญญาไม่ยินยอมกับข้อความที่แก้ไขในภายหลัง”

ในการทำสัญญาใด ๆ ก็ตาม หลักสำคัญประการหนึ่งอันถือว่าเป็นสาระสำคัญหรือกล่าวได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของการทำสัญญา ก็คือ “ความสมัครใจหรือความยินยอมของคู่สัญญา” ซึ่งได้บัญญัติไว้ตามมาตรา ๑๕๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ว่า “นิติกรรม หมายความว่า การใด ๆ อันทำลงโดยชอบด้วยกฎหมายและด้วยใจสมัคร มุ่งโดยตรงต่อการผูกนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล เพื่อจะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน หรือระงับซึ่งสิทธิ” ดังนั้น ถ้าข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติรับฟังได้ว่าการทำสัญญา อีกฝ่ายมิได้รู้เห็นหรือให้ความยินยอมในการทำสัญญาฉบับนั้นด้วยแล้วไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน สัญญานั้นก็ย่อมไม่มีผลใช้บังคับ หรืออาจส่งผลร้ายแรงถึงขั้นปลอมเอกสารอีกด้วย เช่น กรณีที่มีการกรอกข้อความบางส่วนในสัญญากู้ยืมเงินโดยคู่สัญญาอีกฝ่ายมิได้รับทราบหรือให้ความยินยอมด้วย แล้วผลทางกฎหมายจะเป็นอย่างไร ซึ่งกรณีลักษณะนี้ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาไว้ดังนี้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๕๙/๒๕๕๗ จำเลยไม่ได้กู้ยืมเงินไปจำนวน ๓๕๐,๐๐๐ บาท ตามหนังสือสัญญากู้ยืมเงิน โจทก์กรอกจำนวนเงินในภายหลังว่าจำเลยกู้ยืมเงินจำนวนดังกล่าวซึ่งมากกว่าจำนวนหนี้กู้ยืมที่มีอยู่จริงในวันทำสัญญากู้ยืมโดยไม่ได้รับความยินยอมจากจำเลย หนังสือสัญญากู้ยืมเงินจึงเป็นเอกสารปลอม และถือได้ว่าการกู้ยืมตามฟ้องโจทก์มิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงินเป็นหนังสือ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๕๕๑/๒๕๕๕ จำเลยทั้งสองได้ลงลายมือชื่อในหนังสือสัญญากู้เงินในช่องผู้กู้ โดยยังมิได้มีการกรอกข้อความ โจทก์ได้กรอกข้อความในภายหลังซึ่งจำนวนเงินนั้นเกินกว่าจำนวนหนี้ที่เป็นจริงโดยจำเลยทั้งสองมิได้รู้เห็นยินยอมด้วย หนังสือสัญญากู้เงินจึงไม่สมบูรณ์ เอกสารดังกล่าวจึงเป็นเอกสารปลอม โจทก์จะอ้างเอกสารนั้นมาเป็นพยานหลักฐานในคดีอย่างไรไม่ได้

จากคำพิพากษาศาลฎีกาข้างต้นเห็นได้ว่า การที่ผู้ให้กู้กรอกจำนวนเงินในภายหลังโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้กู้ส่งผลร้ายแรงถึงขนาดทำให้สัญญากู้ยืมเงินเป็นเอกสารปลอม เมื่อสัญญากู้ยืมเงินเป็นเอกสารปลอมจึงไม่สามารถใช้เป็นพยานหลักได้ สำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจึงฝากความหวังใฝ่มายังเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทุกท่านได้ใช้ความระมัดระวังในการกรอกข้อความลงในสัญญาหรือเอกสารหลักฐานอื่น ๆ หากจะแก้ไขเพิ่มเติมข้อความใด ๆ ลงในสัญญากู้ยืมเงินในภายหลังต้องแจ้งให้ลูกหนี้ทราบและให้ความยินยอมก่อนเสมอ มิฉะนั้นอาจกลายเป็นว่าเจ้าหน้าที่มีความผิดฐานปลอมเอกสารเสียเองและเมื่อเป็นเอกสารปลอมแล้วย่อมมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาซึ่งมีโทษจำคุกและปรับ สำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจะนำความรู้ดี ๆ ที่มีประโยชน์มานำเสนอแล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

นางสาวปทุมยาพร สงพรหม นิตกร

เรียบเรียง

นายธีระพล คู่คิด ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย

ตรวจทาน